

✦ ПАРОХИЈСКИ ГЛАСНИК ХРАМА „СВ. ТРОЈИЦА“

МЕЛБУРН, НЕДЕЉА 21. АВГУСТ 2022. ✨ БРОЈ 155. ✨ ГОДИНА IV

HOLY TRINITY SERBIAN ORTHODOX CATHEDRAL, 1 NOEL ST, BRUNSWICK EAST VIC 3057

ПРОТОЈЕРЕЈ-СТАВРОФОР МИЛОРАД ЛОНЧАР, ПАРОХ И СТАРЕШИНА ХРАМА • 0478 922 154 • frmilorad@hotmail.com

ПРОТОЈЕРЕЈ-СТАВРОФОР ПЕТАР ДАМЊАНОВИЋ, ПАРОХ • 0467 613 165 • protapetar@hotmail.com

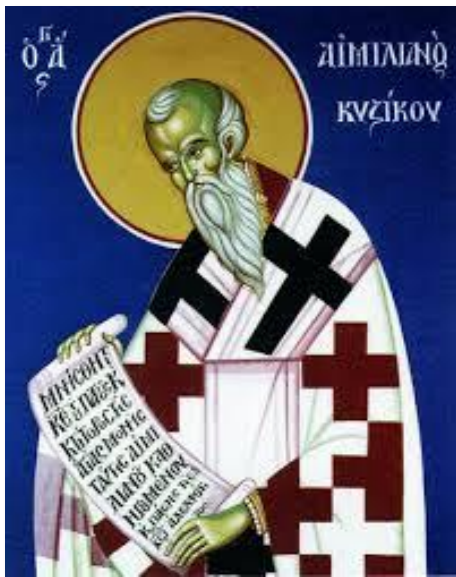
 SVTROJICA.MELBOURNE СВ ТРОЈИЦА БРАНЗВИК HOLY.TRINITY.BRUNSWICK

СВА ПИТАЊА, ПРИМЕДБЕ, МОЛБЕ ЗА ПАСТИРСКУ И ДРУГУ ПОМОЋ ДОСТАВИТЕ НА ГОРЕ НАВЕДЕНЕ АДРЕСЕ.

КАЛЕНДАР И РАСПОРЕД БОГОСЛУЖЕЊА ТОКОМ НЕДЕЉЕ

НЕДЕЉА ДЕСЕТА ПО ДУХОВДАНУ 21. АВГУСТ СВЕТИ ЕМИЛИЈАН ИСПОВЕДНИК	Јеванђеље на Јутрењу: . 21,1-14; На Литургији: Ап. 1Кор. 4, 9-16; Јев. Мт. 17, 14-23
ЧЕТВРТАК, 25. АВГУСТ	АКАТИСТ ПРЕСВ. БОГОРОДИЦИ 19ч
СУБОТА, 27. АВГУСТ	ВЕЧЕРЊЕ У 19ч
НЕДЕЉА, 28. АВГУСТ – ВЕЛИКА ГОСПОЈИНА	ЈУТРЕЊЕ 9ч ✨ ЛИТУРГИЈА 10ч
ГОСПОЈИНСКИ ПОСТ ПОЧИЊЕ ДАНАС И ТРАЈЕ ДО ВЕЛИКЕ ГОСПОЈИНЕ (28. АВГУСТА).	

СВЕТИ ЕМИЛИЈАН ИСПОВЕДНИК

Свети Емилијан епископствоваше у Кизику за време опаког цара Лава Јерменина, иконоборца. Како се не хте покорити декретима царским о избацавању икона из цркве, то и он би, с другим православним епископима, послат у изгнанство. У изгнанству проживе 5 година трпећи многе муке и многа понижења Христа ради.

Сконча 820 год. и пресели се међу грађане небеске.

СВЕТИ МИРОН ЧУДОТВОРАЦ ЕПИСКОП КРИТСКИ

Беше најпре жењен и бављаше се земљорадњом. Од плодова земљских са свога имања раздаваше Мирон радо и обилно бедним људима. Једном затече непознате лопове на свом гумну где краду жито. Не казујући се ко је св. Мирон поможе лоповима, да напуне вреће, поможе им и да дигну на леђа и да умакну. Због превеликих добродетељи би рукоположен за презвитера а потом и за епископа. Беше чудотворац велики, и чињаше многа добра и моћна дела именован Господом Исуса. Упокоји се око 350 год. у старости својој од 100 година.

ПРЕПОДОБНИ ГРИГОРИЈЕ СИНАИТ

Прозват Синаитом због тога што се замонашио на гори Синају.

У време цара Андроника Палеолога, око 1330 год, дошао у Св. Гору, да обиђе манастире и сазна што о умној молитви и созерцању. Но ове две духовне делатности беху у то време без мало непознате међу Светогорцима. Једини који ово знашаше и до савршенства практиковаше беше св. Максим Капсокалит. Григорије распросотре своје учење о умној молитви по свима келијама и манастирима Св. Горе. Његов знаменит ученик беше Калист патријарх Цариградски, који и написа житије св. Григорија. По том пређе Григорије у Македонију и у друге крајеве Балкана и основа обитељи, у којима се монаси вежбаху у молитви умом. Тако поможе он многим, да се удубе и спасу. Његови списи о умној молитви и подвижништву налазе се у „Добротољубију“. Између осталог написао је и припјеве Светој Тројици „Достојно јест“, што се пева на воскресној полуноћници. Спада међу најзнаменитије подвижнике и духовне учитеље на Балкану. Упокојио се мирно од многотрудног живота и преселио се у царство Христово.

Пролој

ДЕСЕТА НЕДЕЉА ПО ДУХОВДАНУ

КАД ХУЛЕ НА НАС, МОЛИМО;
ПОСТАСМО КАО СМЕТЛИШТЕ
СВИЈЕТА (1КОР. 4,13)

Апостоли су изабрани и постављени од Христа да служе народу, да проповедају; да успоставе Цркву коју је Господ основао и да руководе њоме. Имајући у виду прилике у којима је створена Црква Христова, није тешко закључити да је живот Апостола био веома напоран, пун изазова и, на крају, да су Апостоли били осуђени на страдања и смрт. Све су они то знали, али су, из љубави према Спаситељу и Учитељу своме, радо прихватили све ово. Апостол Павле, у тексту, који се данас чита на светим литургијама, пише:

„Јер мислим да Бој нас Ајосшоле йоказа йоследње, као на смрѿ осуђене; јер йосшасмо йризор и анђелима и људима. До овоја часа йодносимо и йлад и жеђ и йолошину и ударце, и йошцуамо се. И йшрудимо се радећи својим рукама. Кад нас йрге, бла-йосиљамо; кад нас йоне, йшрѿимо“ (1Кор. 4, 9, 11 и 12)

Шта је то што је инспирисало Апостоле на овако тежак пут на коме су их чекале само препреке? Нема сумње да је вера у Господа код њих била толико јака да су они све ово, готово с лакоћом, подносили. Сам Учитељ, Господ Исус Христос, примио је крсно страдање, као награду за сва добра која је донео човечанству. Његове најверније ученике, у наставку Христове мисије, у надзиђивању на темељу, који је Христос, очекивала је иста судбина – крстоносни пут. Пишући Коринћанима Апостол Павле не жели да се жали у смислу да то није “фер”, како би се модерним језиком рекло. Не. Он само истиче тежину апостолске службе и њиховог пута да би понекога поучио. Да би оне, који су слабији у вери, а наиђу у животу на нека

искушења, уверио да то није најтеже и да човек, који страда, све то мора у смирењу поднети. Зар има лепшег и хришћанскијег става од овога: „Кад хуле на нас, молимо“... Из овога треба да извуку поуку и епископи и свештеници у данашње време, али ништа мање, и остали чланови Цркве. „Ако су мене омрзнули и вас ће омрзнути“, каже Христос. По ком то основу треба један епископ Православне цркве да очекује да га не мрзе, или не оговарају, или не чине неке друге неправде? Зар је он вреднији од самог Богочовека Христа? И, следствено томе, што би се један свештеник бунио што га оговарају или му чине неку другу неправду? Тачно је да је то све прави напор када се морају примати ударци било које врсте, а нарочито када човек није крив, али молитва је најбоље средство да се против тога бори. Јесте да човеку није лако кад му се дешава нека неправда. Ни Апостол Павле није могао а да не примети: „...постасмо сметлиште свијета“. Епископат и свештенство православних цркава, које су биле под комунистичким системом, могли су често изговарати ове речи. Сећам се да је, блажене успомене, владика Симеон горњокарловачки управо цитирао ове речи Апостола Павла једном приликом.

Комунизам је био и прошао, али изгледа да нема времена у коме клир црквени бива поштеђен другачије и прогањања. Може само да се говори о различитим облицима страдања. И данас смо сведоци овде у овој земљи, демократској и слободној, како се то често наглашава, како је епископ или свештеник најинтересантнија мета за напад. Чланови Цркве, претпостављам уверени да „службу Богу чине“, олако одлуче да злостављају чланове клира. Одговор на све то треба да буде Павловски. Јер, Апостол даље саветује: „*Не йишем ово да вас йосраим, нейо вас йоучавам као своју милу гјецу. Јер ако*

имайе и хиљаде учишела у Христѿу, али немайе мнойо ошца. Јер вас у Исусу Христѿу ја родих јеванђелем“ (1Кор. 4, 14 и 15) Онај који припреми некога за крштење и крсти, он га „рађа духовно“, постаје му духовни отац. Због тога се епископ или свештеник тако и ословљава и поштује. Не ословљава се тако што је изузетан човек, већ управо због чињенице да „рађа људе јеванђелем“.

Један од основних разлога због кога су прогонили Апостоле, па касније њихове наследнике и, на крају, због кога прогоне, на овај или онај начин, епископе и свештенике, јесте сујета човечија. Клир црквени, поред тежине који позив носи, сам по себи, ужива извесну част и духовну власт и то проузрокује завист код других чланова Цркве. На овим просторима најчешћи су проблеми управо у тој борби за то ко ће да управља. Када ова борба пређе недозвољене оквири, настану озбиљни проблеми. Лек за ово је, нема сумње, боље упознавање са јеванђелем и учењем Цркве. Потребно је читати Св. Писмо и довести себе у стање хришћанске спасавајуће смирености.

Проша Милораг Лончар

ENGLISH LECTURE AT KEYSBOROUGH

On Tuesday, 23rd of August, there will be a lecture on *Orthodox Theology of the Icon*. Guest speaker is Fr. Nebojsa Tumara BA, MA, MTh, PhD. Fr. Nebojsa is a Senior Lecturer in Biblical Languages, Religious Studies and Old Testament, at St Athanasius College, and serves at the St Basil of Ostrog parish in Melbourne.

Lecture will start at 7 pm at St Stephen's parish hall, Keysborough.

CHANGE COMES LITTLE BY LITTLE

We often become frustrated with ourselves, wanting to change bad behavior, but seemingly incapable of making the changes we desire. Each week we confess the same sins over and over. We know the priest has heard the same confession, week after week, and we're aware that he could probably say our confession for us, having heard it that often. What we don't seem to know is that there is a simple reason for our repetition. These bad behaviours only seem to be unchangeable because we don't really struggle with the passions in a way that will bring about successful change.

For the person who always flies off the handle in anger, there is the matter of habit. Their temper flares up because of what the other person has done, so the outburst is really not about them, but about the other person. Change, therefore, becomes almost impossible. The person who is always stretching the truth is aware of their sin, but the habit is so strongly held, they find themselves lying before even realizing their confessed sin is being repeated. The overeater makes a commitment to lose weight, but makes no attempt to empty the refrigerator of the very leftover cake that was a temptation the night before. So, while watching television, the thought comes into their mind that there is that one piece of cake remaining, and they rush forth that final consumption. Almost like magic, there is another cake sitting on the counter by the next afternoon.

We all have had moments like this, when we seemingly can't stop the bad behaviour that we confess over and over, almost like a litany. Our captivity to this bad behaviour

seems permanent, and change impossible. Yet if we make a concerted effort to change, little by little, we will find we really can master those stubborn behaviours that seem so insurmountable. Instead of beating ourselves up each time we fall, we take those little baby steps, and little by little, we make progress. That cake we consumed becomes our last piece, because this time we don't go near the row in the grocery store where we know the bakery goods are displayed. We manage to curb our temper because we made a commit-

ment to get through just two hours around that person in the office who pushes our buttons, and when the two hours passes, we have reason to pat ourselves on the back. We pass half a day without inventing a new story about ourselves, and before long, we are no longer confessing that sin. Little by little, we find we can change bad behaviour.

“A man cannot correct himself all of a sudden, but it is like pulling a barge – pull, pull, and let go, let go! Not all at once, but little by little. Do you know the mast on a ship? There is a pole to which is tied all of the ship's lines. If you pull on it then everything gradually pulls. But if you take it all at once, you will ruin everything (St. Ambrose of Optina)

*Love in Christ,
Abbot Tryphon*

ЈОШ ЈЕДНО УСПЕШНО ПРЕДАВАЊЕ

У уторак, 16. августа увече, одржано је успешно онлајн предавање на тему: *Значај иконе за православној хришћанина*, које је одржао о. Богдан Милић из Ужица. Предавање је одржано преко интернета. Захваљујемо техничкој подршци Небојше Стефановића и

Далибора Шауле, који су омогућили успешан пренос предавања.

Снимак предавања може се наћи на Јутјуб каналу Храма Св. Тројице у Бранзвику:

<https://www.youtube.com/c/СвТројицаБранзвик>

Следеће предавање одржаће се у уторак, 30. августа на тему:

*Усџеније Пресвџе Бојорогице –
Православно учење
Предавач: јереј
гр Небојша Тумара*

Предавање почиње у 19 часова, а одржава се у школској учионици у Кизборуу.

ИЗВОД ИЗ КРИТИКЕ НА „ОДГОВОР ДУХОВНИКА“

На телевизији „Храм“ 15. јула текуће године објављено је обраћање јавности у вези са тзв. „еуропрајдом 2022“, чије је одржавање најављено у периоду од 12. до 18. септембра. Концепција емисије „Одговор духовника“ јесте да се на постављено питање анонимног пошиљаоца, изнесе мишљење такође анонимног тумача – тзв. духовника. Повод за саопштење поменутог датума била је упитаност хришћанке шта чинити поводом организовања „великог неморалног скупа на који ће доћи припадници ЛГБТ популације из разних земаља“. Као члан наше помесне Цркве и наставник у високом богословском училишту дужан сам, међутим, да укажем на погрешне ставове самозваног „духовника“ и последице његових у етар пуштених савета, посебно имајући у виду трасирање неадекватног обрасца понашања хришћана у вези са до сада небивалим скандалом који се припрема на српским просторима.

Протест против содомита не треба унапред пројектовати као

борбу разјарених хулигана, „људи који су спремни да се на улици физички разрачунавају са својим неистомишљеницима“, од чега страхује „духовник“. Протест може бити литија породичних људи на супрот помрачених умова који свој грех намећу другима. Најављени број учесника тог срамног догађаја говори да они оправдање траже у броју, зато што грех увек тражи број. Сваки грех се скрива под окриљем таме, а содомити, као слепи мишеви, без духовне оријентације, излазе на светло дана, без стида и зазора, потврђујући ону народну изреку: „Чега се паметан стида, тиме се луд поноси“. Разлог томе је што, на супрот другим гресима, који представљају погрешну употребу природне енергије, хомосексуализам као противприродни грех, представља потпуно обесмишљење свега природног и нормалног. Према учењу Светог Максима Исповедника, природа нема у себи неприродне законе, него само природне које овај светитељ у Дијалогу са Пиром, поистовећује са врлинама. Свети Максим наглашава да је постојање зла условљено губљењем врлине: „Нестајање врлине јесте почетак зла, пошто се ум страствено занимао оним што се налази са једне и са друге стране пута“. Сваки грех, будући погрешно усмеравање природног и врлинског потенцијала човека у духовно беспуће, представља узрок његовог пропадања, а хомосексуализам, због своје изопачености и циљне бесплодности, представља узрок потпуног обезличења и самоуништења“.

Проф др Здравко Пено
[Извор: Искра](#)

Објављивање делова мишљења аутириџиџа у нашој Цркви ђредсџавља мали ђрилої наше Парохије бољем разумевању ђреха са којим се наша омладина сусреће у ово време. То, са друје сџране, џакође, ђредсџавља ђрилої бољем разумевању оноїа шџо ђреџи да

снађе наш ђрестџони ђраг у блиској будућности.

(Прим. О. Ми)

50 ГОДИНА ОД ОСНИВАЊА МАНАСТИРА ИЛАЈН

У суботу, 22. октобра ове године, Манастир Светога Саве у Илајну прославља 50 година од оснивања. Ово је значајна годишњица како за наш Манастир тако и за Митрополију аустралијско-новозеландску. Због историјског значаја ове прославе, на позив Његовог Преосвештенства Господина Силуана, у прослави ће узети молитвеног учешћа Архимандрит Методије, Игумана манастира Хиландара. Биће, наравно, још значајних гостију, али списак још није у потпуности утврђен, односно њухов долазак није још потврђен.

За нас све је важно да резервишемо горњи датум за централну прославу 50-годишњице у самом манастиру, где ће бити служена Света архијерејска литургија, а у наставку изведен пригодан духовно-културно-уметнички програм.

ИЗВОД ИЗ БЕСЕДЕ НА ПРЕОБРАЖЕЊЕ

Данас је, браћо, Празник Светог Преображења. Преображење, – шта је то? Шта је на данашњи дан Господ Христос казао људима? Какву истину? Шта је открио њима кроз данашњи свети Празник? Он је данас показао да је Богочовек, Он је то данас показао на гори Тавору, преобразивши се пред ученицима. Лице му је засијало као сунце и јаче од сунца. Хаљине су постале беле као снег, Апостоли су падали од те велике Божанске светлости, – од чуда, од ове велике и свете тајне.

Гле, Он открива Своје Божанство! Казује да је Бог. Он, Кога су људи сматрали за Учитеља из Назарета, сина Јосифа и Марије,

дрводељу. Гле, одједанпут показује Себе као Бога, и показује да је Он у тело Своје сместио све Божанске силе, сву Вечну Божанску Истину, Вечни Живот, Вечну Правду, сва Небеса. Сав Бог сместио се и стао у мало људско тело. Каква велика и света тајна, браћо! Али то није случајно.

Зашто је Господ постао човек? И зашто се Господ на данашњи дан преобразио! – Да покаже пут нама људима. Да је то пут нашег тела, нашег малог људског тела, које често не сматрамо ни за шта. Блато! Да, блато, а у том благу живи божанска душа, образ Божији, лик Божији, слика Божија. То је човек! Човек је слика Божија на земљи, образ Божији, и Господ је дошао у овај свет да се преобразимо ми људи, да преобрази образ тај што је у нама људима. Шта се десило са њим? Господ нас је створио по образу Своме, по слици својој – а људи хрле у грех.

А шта је грех? Грех је црни катран, - грех, то је црна фарба пакла! И човек држи грех у својој боголикој, богообразној души; уствари замазује душу своју црним катраном и губи лик Божији, губи образ Божији.

Срце човечије. Да, и оно је по слици Божијој, по образу Божијем. Чисти срцем видеће Бога - вели Спаситељ. Да, а нечисти срцем кога виде? Ђавола! Јер, док не очистиш срце своје ти Бога видети не можеш. Обично безбожници су нечистог срца, и ништа божанско не виде у себи. А Господ дошао у овај свет и дао нам сва средства да очистимо срце своје од свакога греха, и да тако чистим срцем, као чистим оком, видимо Бога у свету и у себи.

Зато је Господ дошао у овај свет да нам да средства и силе да преобразимо себе: ако смо кроз грех постали ђаволики, да постанемо боголики.

Др Јусџин Појовић

[Извор: Саборни Храм Христџа
Сџасиџеља, Бањалука](#)